

Begge Endringsforslagene, Lovforslagets Indhold, dets Titel og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes under Det under Forhandling.

Klein: Det Endringsforslag, som det ærede Thing vil finde opført som stillet af 4 Medlemmer, hvoriblandt jeg er det ene, skal jeg tillade mig at anbefale til Thingets og den høitærede Indenrigsministers Velvilje. Sagen angaaer et Forhold, som jeg maastee fuldt saameget som nogen Anden har høvt Leilighed til ifølge min Embedsstilling at komme i Berøring med; derfor er det naturligt, at Sagen maa interessere mig, og jeg føler mig saameget mere kaldet til at tage Ordet i den, som det Forhold, hvorom Loven dreier sig, har været Gjensstand for Drøftelse og Forhandling af den Ret, der vel kan siges nærmest at maatte betragtes som en Repræsentation for de Søfarende her i Landet — jeg mener Sørøtten —, saa at de Anstuelser, jeg ved denne Leilighed vil udtale, kunne siges at deles af Mænd, der paa den af mig betegnede Maade maae siges at være en Repræsentation for den søfarende Stand her i Landet. — De Betragtninger, hvorfra Lovbustakket, saaledes som det er kommet til os og som det er forelagt af Regjeringen, gaaer ud, maae vistnok ganske billiges. Der har allerede i en Række af Aar været givet Bestemmelser for, saavidt muligt, ved faste Regler at forhindre Sammenstød mellem Skibe; disse Bestemmelser have været givne først gennem Generalkollegiet og Commercecollegiet i Henhold til udtrykkelig kongelig Resolution, men senere, efter 1848, i Form af Bekjendtgørelser fra Indenrigsministeriet, ligeledes støttede paa kongelig Resolution eller kongelig Bemhændigelse. Der er imidlertid opstaaet Tvivl om, hvorvidt disse Regler kunne antages at have Lovskraft eller være forbindende som Love ligeoverfor Underaatterne, og adskillige Søfarende have meent, at Følgen af denne Tvivl er, at man ikke har vilst disse Regler saamegen Opmærksomhed eller saamegen Lydighed, som maatte anses for ønskelig for Søfartens Skyld. Man har derfor ønsket, at der maatte ske Skridt, hvorved denne Tvivl kunde blive hævet, og for at man kunde vinde større Betryggelse med Hensyn til

Sagttagelsen af Reglerne. Det forelagte Udkast gaaer nu ud fra den Betragtning, at der i alt Fald kan ligge Noget til Grund for denne Tvivl, og at det er ønskeligt gennem en Lov at bringe det dertil, at man saavidt muligt fikker de forestrevne Regler en bedre Efterlevelse. Det er den ene Betragtning, som jeg troer selvstændigt maa billiges. Jeg skal, uden her at ville udtale nogen Dom over, hvorvidt de Regler, som have været bekjendtgjorte af Indenrigsministeriet, have været forbindende eller ikke, gjøre opmærksom paa, at det i alt Fald er ganske naturligt, at der er blevet reist Tvivl derom, da der foreligger en Udtalelse i en Sørøtsdom allerede fra 1855, om at der ikke kan tillægges disse Regler Lovskraft, og at de ikke ere forbindende som Love. Naar en saadan Tvivl er tilstede, og det er en almindelig Mening mellem et stort Antal Skippere og Søfarende, at det kunde være ønskeligt at faae den fjernet gennem en udtrykkelig Lovbestemmelse, troer jeg, at det fortjener fuld Paastignelse, at den høitærede Indenrigsminister har sat denne Sag i Bevægelse. Der er en anden Betragtning, som ligger til Grund for Lovbustakket, som jeg ligeledes troer maa billiges, nemlig den, at de Regler, hvorom der er Spørgsmaal, ifølge deres Bæsen ikke egne sig til at slaes fast i Lovsform; der er i Motiverne anført, hvad der er fuldkommen vel begrundet, at Reglerne for det Første indeholde mange enkelte Bestemmelser, der ikke høre hjemme i en Lov, og at de for det Andet ere og fremdeles maae ønskes at blive saavidt muligt fælles for alle de vigtigste søfarende Nationer. Sagen forholder sig da ogsaa i Virkeligheden saaledes, at de Regler, som for Tiden gjælde i disse Forhold, ere Resultatet af diplomatiske Forhandlinger, men det vil let sees, at, dersom man gennem en Lov slog alle disse enkelte Bestemmelser fast, vilde deraf kun fremgaae betydelige Vanstueligheder, naar der i enkelte Tilfælde blev Spørgsmaal om at foretage en eller anden Forandring, for fremdeles at forblive i Overensstemmelse med de andre søfarende Nationer. Altsaa ogsaa i denne Henseende troer jeg, Lovbustakket fortjener fuldkommen Anerkjendelse.

Ikke desto mindre er det forekommet mig,